

[Oluf Pedersen.]

Motorloven er derimod Forbedringer, idet de lemper Afgiften, og dem kan vi derfor tiltræde.

Jens Thomsen: Min Gruppe har fremsat nogle Ændringsforslag, der gaar ud paa at fastsætte visse Retningslinier for Krigskonjunkturindtægter: hvad der skal beskattes efter Loven, og hvilke Merindkomster der ikke falder ind under Forslaget, til Vejledning for Skatteyderne og Ligningsmyndighederne. Lovforslaget forudsætter visse Nedsættelser eller Fritagelser for Krigskonjunkturbeskatningen af de Skatteydere; som ansøger Ligningsmyndighederne derom; det er derfor nødvendigt at fastsætte bestemte Retningslinier, som Skatteyderne kan begrunde Ansøgningen med, og det er nødvendigt for Ligningsmyndighederne at have saglige Retningslinier i Loven at støtte Afgørelserne til.

Punkt c. gaar ud paa at inddrage alle helt store Indtægter under Krigskonjunkturbeskatningen. Der findes jo faste Lønninger paa indtil 300 000 Kr. om Aaret plus store Tantiømer, og saadanne Skatteydere taaler dog bedre en høj Beskatning, end de smaa Indkomster gør. Det virker helt urimeligt, at Skatten af de store Indtægter kan fradrages den skattepligtige Indtægt næste Aar, naar Skatten af de smaa Merindkomster ikke kan. En Skatteyder med en Millionindtægt kan fradrage hele sin Skat i det kommende Aar, hvis han har haft en tilsvarende Indtægt i Sammenligningsaarene. En anden Skatteyder med 10 000 Kr. kan ikke opnaa samme Ret, hvis han i Sammenligningsaarene har haft under 4 000 Kr. i skattepligtig Indtægt. Det er jo ganske urimelige Forhold, der paa den Maade kommer frem. Der er nogle Skatteydere, som har urimeligt let indtjente Indtægter, og det er rimeligt, at disse paalignes en Krigskonjunkturskat, men det er uretfærdigt at særbeskatte de Skatteydere, der øver en stor Indsats i Forbindelse med en sund forretningsmæssig Risiko. Naar man driver Beskatningen saa vidt, at Staten tager Indtægterne, hvis Forretningen lykkes, og lader Skatteyderne nøjes med Risikoen, saa hemmer man det private Initiativ, og det hævner sig jo for hele Samfundet. Vi har i den forløbne Tid set, at mange Fiskere har sat Livet til, og det er dog ganske urimeligt, at disse Mennesker skal give 85 pCt. til Staten af deres Fortjeneste, naar deres Erhverv er forbundet med saa stor en Livsfare.

Hvis det er Meningen at gennemføre Krigskonjunkturskatten af alle Merindtæg-

ter, var det mere ærligt at sige det rent ud og forhøje Merindkomstskatten i Stedet for, men det virker fuldkommen urimeligt at gennemføre en saadan ekstra Beskatning længe efter, at Skatteyderne har disponeret over deres Indtægter. Naar vi i Forvejen har en Merindkomstbeskatning, maa Skatteyderne have Ret til at regne med, at den ikke forhøjes med tilbagevirkende Kraft, og at man ikke kræver de Penge ind i Statskassen, som forlængst er brugt i Bedrifterne eller i Forbruget.

For de Landmænds Vedkommende, der fører Foraarsregnskab, vil man nu gennemføre en Særbeskatning af Indtægter, der snart er 2 Aar gamle. Det er over et Aar siden, disse Regnskaber afsluttedes, og de fleste har for lang Tid siden disponeret over hele denne Indtægt, og der kan selvfølgelig være andre forretningsdrivende, som er lige saa uheldigt stillede. Den Valutapolitik, der førtes før Krigen, berøvede Landbruget Halvdelen af den samlede Formue, derfor skal Landbruget nu betale Krigskonjunkturskat af en for andre Erhverv normal Indtægt. Da Prisen paa Landbrugets Salgsvarer gik op i en rimelig Pris, gav mange Politikere Landmændene Formaning om at afbetale paa Gælden. Mange har fulgt denne fornuftige Anvisning, men nu kommer Rigsdagen og kræver en stor uretfærdig Skat med tilbagevirkende Kraft, naar der ingen Penge er til at betale Skatten med. Mange Landmænd og maaske ogsaa andre Skatteydere skal paa Laanemarkedet for at skaffe Penge til Skat og Tvangsopsparing. Samtidig gennemføres Laanebegrænsning, saa at vedkommende maaske er fuldstændig afskaaret fra at fremskaffe disse Penge. Helt urimeligt virker en saadan Lovgivning; naar der ikke fastsættes visse Retningslinier i Løven for, hvilke Indtægter der skal beskattes efter Krigskonjunkturbeskatningen, og hvilke der fritages. Det er urimeligt at give Embedsmændene i Skattevæsenet Fuldmagt til at træffe disse vigtige Bestemmelser, og det er urimeligt at forlange af dem, at de skal træffe ensartede Afgørelser, naar man ikke giver dem visse Retningslinier i Løven. Der kan blive tilfældige og uensartede Afgørelser nok, selv om der gives udtømmende Retningslinier i Løven; men uden dette vil det blive den rene Forvirring.

Svagheden ved Merindkomstbeskatningen er de ulige Indtjeningsmuligheder i Sammenligningsaarene. Der vil altid være Skatteydere, som af en eller anden Grund har særlig smaa Indtægter i Sammenligningsaarene, medens andre har haft særlig